

[J. O. Krag.]

hundrede millioner kroner mere i direkte skatter, end regeringen selv anser for fornødent, og gør det med den eneste motive-ring, at de tre regeringspartier ikke kan blive enig om, hvorledes en nedsættelse skulle foregå.

Grünbaum: Den fg. finansminister fremkom med en ejendommelig udtalelse. Finansministeren sagde, at regeringen stod ikke alene med overbevisningen om, at man skulle søge den finanspolitiske stramning gennemført, som indgår i budgettet for 1970-71, og den fg. finansminister henviste til den sagkundskab, der havde udtalt sig om dansk finanspolitik.

Det er formentlig det økonomiske råds formandskab, der henvises til. Mig bekendt har dette formandskab ikke udtalt sig om, hvilket kasseoverskud der skal være i 1970-71. Formandskabet har udtalt sig om, at man i indeværende år, som også regeringens økonomiske sekretariat har været inde på, formentlig i slutningen af eller hen på året ville få en situation, hvor det måske var rigtigt at foretage en stramning. Denne stramning har regeringen foretaget allerede nu, og det skal vi ikke diskutere i dag. Det er denne stramning, der giver et kasseoverskud på 450 mill. kr. Vi mener, denne stramning er kommet for tidligt, det kan man diskutere, men det er den stramning, der giver disse 450 mill. kr., altså den stramning, som den sagkundskab, som finansministeren udtalte sig om, har bedt om.

Men det, regeringen foreslår nu, er da noget helt andet. Oven på den stramning, oven på det kasseoverskud, som man har skaffet efter henstilling fra denne sagkundskab, kommer regeringen nu og siger til befolkningen, at nu skal vi have en stramning på lige ved 600 mill. kr. Det er det, der er sagen, og det er det, striden for så vidt står om. Selv om vi ikke anerkender, at stramningen skulle gennemføres så tidligt som nu, så har vi dog bøjet os, for så vidt som vi har sagt, at nu har vi altså det kasseoverskud, som sagkundskaben har sagt vi skulle have, og det vil vi så også lægge til grund for 1970-71, det er 500 mill. kr. Det er på den basis, vore beregninger er foretaget, og ikke på det grundlag, som finansministeren her kommer med.

Den fg. finansminister (Ninn-Hansen):

Hr. Grünbaum har vist fuldstændig ret i, at det økonomiske råds formandskab ikke har udtalt sig om 1970-71. Det er rigtigt, som hr. Grünbaum sagde, at det økonomiske råds formandskab derimod har udtalt sig om den nærmest følgende periode, hvor det økonomiske råd har opfordret til en stramning af finanspolitikken, hvor vi altså i regeringen er i overensstemmelse med det økonomiske råds formandskab, medens socialdemokratiet efter hr. J. O. Krag's sidste udtalelse er i modstrid med det økonomiske råds formandskab.

(Kort bemærkning).

J. O. Krag: Ja, nu har den fg. finansminister, der også er forsvarsminister, jo travlt. Han har formentlig ikke kunnet nå at sætte sig ind i alting eller husket alting. Ellers ville han nemlig have været klar over, at det økonomiske råds formandskabs udtalelser kom på basis af en diskonto på 6 pct. I øjeblikket har vi en diskonto på 9 pct. Jeg gad nok vide, om det økonomiske råds formandskab ville tilråde den samme finanspolitik, efter at regeringen har tilført os Europas højeste diskonto, som man rådede til før denne diskontoforhøjelse. Jeg tror det ikke.

Den fg. finansminister (Ninn-Hansen):

Vi har jo alle sammen travlt, ingen kan vel have så travlt, næsten, som oppositionens leder. Det er vist rigtigt, at det økonomiske råds formandskab ikke har udtalt sig om det spørgsmål, men hr. J. O. Krag og jeg ved dog begge, at det økonomiske råds formandskab har rettet en opfordring til en stramning af finanspolitikken og ikke på noget tidspunkt har revideret den udtalelse eller udtalt sig i modsat retning. Hvis hr. J. O. Krag mener, at det økonomiske råds formandskab har en anden opfattelse, så får det nu lejlighed til at udtale sig, hvis det ønsker det.

(Kort bemærkning).

J. O. Krag: Der er adskillige kredse i dette land, der har ladet sig vildlede af regeringens udtalelser, som har troet, at man ville føre en lettet pengepolitik, at man ville holde en lav diskonto, og så ville man i stedet for stramme på finanserne. Det er der mange